

- Domstolens jurisdiktionskompetence indtræder automatisk allerede ved staternes tilslutning til statutten. Dvs. der er ingen særlige samtykkekrav fra deltagerstaterne ud over ratifikation af statutten. Prisen herfor er dog, at staterne ved tilslutning til statutten i en overgangsperiode på 7 år fra statens tilslutning kan fravælge domstolens kompetence til at behandle krigsforbrydelser, som måtte være begået af dens borgere eller på dens territorium. Et sådant fravalg vil til enhver tid kunne tilbagekaldes, og 7-årsperioden vil ikke kunne forlænges.
 - Domstolen har kun jurisdiktion, såfremt den stat, på hvis territorium forbrydelsen er begået, *eller* tiltaltes hjemstat er deltager i statutten, *eller* såfremt en ikke-deltagerstat har erklæret sig rede til at acceptere domstolens jurisdiktion med hensyn til den pågældende forbrydelse. Det lykkedes ikke at få accepteret en bestemmelse, hvorefter domstolen skal have jurisdiktion, såfremt en tiltalt er anholdt i en (tredje)stat, som er deltager i statutten, men ikke er den stat, på hvis territorium forbrydelsen er begået, eller tiltaltes hjemstat.
 - Klager kan indgives af FNs sikkerhedsråd og af deltagerstaterne. Af central betydning er det, at anklageren herudover får beføjelse til at rejse sager på eget initiativ. Denne beføjelse er imidlertid undergivet relativt omfattende regler om ret til indsigelse og retlig prøvelse.
 - FNs sikkerhedsråd kan ved resolution i medfør af FN-pagtens kapitel VII i perioder af 12 måneder suspendere domstolens behandling af konkrete sager.
 - Deltagerstaterne forpligtes til at samarbejde fuldt ud med domstolen, herunder til at efterkomme anmodninger om overførelse af personer til strafforfølgning ved domstolen i overensstemmelse med statutten og procedurerne i national lovgivning. Den anmodede stat vil kunne udsætte en efterkommelse af anmodningen, indtil domstolen har erklæret sagen antagelig. Med hensyn til andre former for samarbejde vil en deltagerstat kun kunne afslå bistand, såfremt afslaget kan begrundes i nationale sikkerhedsinteresser. Såfremt en deltagerstat undlader at efterkomme en anmodning om samarbejde i modstrid med statutten, vil domstolen kunne forelægge sagen for forsamlingen af deltagerstater eller FNs sikkerhedsråd, hvis sagen beror på en henvisning fra Rådet.
 - Der kan højst idømmes fængselsstraf – enten på tid (max. 30 år) eller på livstid.
 - Domstolen får sæde i Haag. Dens 18 dommere skal vælges for 9 år uden mulighed for genvalg. Der er i statutens fyldige kapitler om domstolens sammensætning og straffeprocessuelle spørgsmål lagt vægt på, at domstolen kommer til at fungere i overensstemmelse med grundlæggende retssikkerhedsgarantier.
 - Med hensyn til de strafferetlige principper for domstolens virke fastslås det generelle princip *nullum crimen sine lege*, hvorefter der kræves udtrykkelig hjemmel for at idømme strafferetligt ansvar, og hvorefter der ikke kan ske udvidende fortolkning af straffebestemmelser. Det strafferetlige ansvar begrænses til handlinger, der er foretaget efter statutens ikrafttræden. Der kan ikke knyttes strafferetlig immunitet til indtagelse af officiel position m.v. Domstolens jurisdiktion er begrænset til personer, der er fyldt 18 år på gerningstidspunktet. Forbrydelser i henhold til statutten undergives ingen forældelsesfrist. Endvidere er der fastsat regler for medvirken og forsøg.
 - Der etableres en forsamling af deltagerstater, som skal varetage det overordnede tilsyn med domstolens funktion og administration og bl.a. træffe beslutning i sager om manglende efterlevelse af de påhvilende samarbejdsforpligtelser.
 - Der lægges op til, at domstolens udgifter skal finansieres ved pålignede bidrag fra deltagerstaterne, ved midler fra FNs almindelige budget – navnlig til dækning af udgifter i forbindelse med henvisning af situationer fra FNs sikkerhedsråd – samt ved frivillige bidrag.
 - Der kan ikke tages forbehold over for statutten.
 - Statutten træder i kraft, når den er ratificeret af 60 stater.
 - 7 år efter statutens ikrafttræden skal FNs generalsekretær indkalde til en revisionskonference med henblik på at overveje ændringer i statutten. Denne revisionsmekanisme – som er indsat på dansk initiativ – sikrer, at statutten automatisk vil blive underkastet revision i lyset af indhøstede erfaringer.
- I konferencens slutakt – som er en del af pakkeløsningen – beslutes det i en særlig resolution at nedsætte en forberedende kommission, som skal forberede, at domstolen kan træde i funktion, når 60 stater har ratificeret statutten. Kommissionen sammensættes af de stater, som har undertegnet slutakten, og dens opgave er blandt andet at udarbejde et udkast til domstolens procesreglement, budgetreglement samt samarbejdsaftale mellem domstolen og FN. Herudover skal kommissionen udarbejde vejledende beskrivelser af forbrydernes gerningsindhold samt forberede en definition på aggression og de betingelser, under hvilke domstolen kan udøve jurisdiktion med hensyn til den-